

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci **O. O. B.**, bytem N. 1721, H., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **10. 8. 2016**, č. j. **MPSV-2016/170942-922**, ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále „úřad práce“) ze dne 11. 4. 2016, č. j. 131090/16/PR, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o průkaz osoby se zdravotním postižením ode dne 1. 1. 2016.

[2] Žalobce **v žalobě** namítal, že nebyla zhodnocena jeho celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jeho sociálního prostředí. K důkazu navrhl lékařskou zprávu MUDr. L., MUDr. S. a napadené rozhodnutí. Žalobce přiložil k žalobě lékařské zprávy.

[3] Žádost žalobce byla zamítnuta, protože jeho zdravotní stav neodpovídá postižením uvedeným v seznamu zdravotních stavů umožňujících přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobce nesouhlasil s rozhodnutím z důvodu jeho zdravotního stavu, který se v poslední době rapidně zhoršil. Žalobce je omezen v pohyblivosti a jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti dlouhodobě, a to 18 měsíců. Žalobce odkázal na § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 329/2011 Sb.) a definici dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce se neobejde bez využití běžně dostupných kompenzačních pomůcek – facilitujících prostředků, které vyrovnávají znevýhodnění a napomáhají umožnit samostatnost. Žalobce bez pomoci manželky není schopen se sám vykoupat, má nízkou vanu a nechal si namontovat madlo, ale i přesto bez pomoci z vany nevyleze. Manželka je v práci 12 hodin a žalobce si nemůže ani nakoupit, protože neunes nákup. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se jeho zdravotní stav oproti stavu v roce 2015 nadále zhoršil, což dokazují lékařské zprávy. Na omezení vyplývající z tělesného postižení nebyl brán zřetel, přestože je v podkladových lékařských zprávách tato skutečnost konstatována. Ani jeden z rozhodujících orgánů a posudkových lékařů se nezabývali skutečností, že zdravotní stav žalobce je omezen o 40 % z původního stavu.

[4] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobce uplatnil dne 20. 1. 2016 žádost o průkaz osoby se zdravotním postižením. Úřad práce požádal o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobce okresní správu sociálního zabezpečení, která vypracovala posudek. Podle tohoto posudku žalobce není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. a nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle § 9 odst. 3 citovaného zákona.

[5] Proti rozhodnutí ze dne 11. 4. 2016, kterým byla žádost žalobce zamítnuta, podal žalobce odvolání a žalovaný požádal o posouzení stavu žalobce posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále „PK MPSV“). Ta dospěla k závěru shodnému jako okresní správa sociálního zabezpečení. Dne 17. 8. 2016 se žalobce dostavil k žalovanému a do protokolu podal podnět k přezkumnému řízení, které nebylo zatím ukončeno. Žalobce podal žalobu s tím, že ji výslovně směřuje proti rozhodnutí úřadu práce ze dne 11. 4. 2016, kterým bylo zamítnuto přiznání průkazu osob se zdravotním postižením „ZTP“. Žalovaný podotkl, že žádné takové rozhodnutí ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením žalobce vydáno nebylo, a to ani úřadem práce ani žalovaným. Úřad práce zamítl rozhodnutím ze dne 11. 4. 2016 žádost žalobce o průkaz osoby se zdravotním postižením jako takovou, protože žádost žalobce uplatnil na standardizovaném tiskopise žalovaného „Žádost

o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením“, který neumožňuje specifikovat stupeň průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobce také tuto svou žádost nespecifikoval jím uváděným směrem. Žalovaný pak ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením rozhodl rozhodnutím ze dne 10. 8. 2016, rovněž nezamítl žádost o průkaz osoby se zdravotním postižením „ZTP“, nýbrž zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí úřadu práce. Podle žalovaného žalobce zcela nepřesně uvedl, proti jakému rozhodnutí jeho žaloba směřuje. K žalobě žalovaný uvedl, že se vypořádal se schopností pohyblivosti žalobce na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením se vedle dlouhodobosti nepříznivého zdravotního stavu zkoumá zdravotní postižení, které podstatně omezuje schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, a nikoliv výkonnost, schopnost vykonávat denní aktivity či uzpůsobení sociálního prostředí. Žalovaný se neztotožnil s názorem žalobce, že se těmito aspekty jeho života měl zabývat. Lékařské nálezy označené žalobcem k důkazu měla posudková komise při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace žalobce k dispozici, protože žalobce je osobně předložil při jednání posudkové komise.

[6] K námitce žalobce o zhoršení zdravotního stavu a k poznámce, že se neobejde bez využití běžně dostupných kompenzačních pomůcek, žalovaný uvedl, že je obeznámen se skutečností, že žalobce k pohybu používá dvě francouzské hole. Takto se také dostavil k jednání u žalovaného, když podával ústně do protokolu podnět k přezkumnému řízení. Nicméně francouzské hole odložil, bez opory usedl, bez opory se zvedl a z kanceláře žalovaného odcházel bez opory, aniž by si francouzské hole vzal; takto učinil až na výzvu žalovaného, kdy se vrátil zpět ode dveří.

[7] Obdobná událost byla zaznamenána i ve zdravotnické dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře. Z lékařského nálezu MUDr. H., Ph.D., z června 2016 pak vyplývá, že žalobci byla doporučena plná zátěž a rozšiřování plného pohybu. Schopnost pohyblivosti se hodnotí s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek, jejichž výčet je uveden v žalobou napadeném rozhodnutí na straně 3.

[8] K námitce žalobce, že bez pomoci manželky není schopen se sám vykoupat, protože nevyleze sám z vany a není schopen jít nakoupit, protože neunesení nákup, žalovaný konstatoval, že tyto námitky nelze považovat za důvodné ve směru k hodnocení schopností pohyblivosti a orientace pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením. Schopnost zvládat samostatně tělesnou hygienu, případně péči o domácnost, tedy zvládání základních životních potřeb, se hodnotí při posuzování nároku na příspěvek na péči, nikoliv pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením.

[9] Podle žalobce žalovaný nevzal v úvahu, že jeho zdravotní stav se zhoršil oproti roku 2015, což prokazují lékařské zprávy. K tomu žalovaný sdělil, že nemá k dispozici lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce v průběhu času. Při svém rozhodování vychází z posudku posudkové komise, která jednotlivé lékařské nálezy hodnotí ve vztahu ke zdravotním postižením uvedeným v příloze č. 4 k vyhlášce

č. 388/2011 Sb. Zkoumá, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, dále funkční schopnosti osoby, zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení a hodnotí je aktuálně.

[10] V daném případě je zřejmé, že ani žalobcem zmiňované zhoršení zdravotního stavu nezpůsobilo tak závažné funkční postižení, aby je bylo možné považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace. Navíc zdravotní stav žalobce není stále stabilizován, žalobce je v léčbě a nelze tedy ani konstatovat jeho dlouhodobou nepříznivost.

[11] K námitce, že se žalovaný nezabýval skutečností, že zdravotní stav žalobce je omezen na 40 % původního stavu, žalovaný uvedl, že se může pouze domýšlet, zda žalobce měl na mysli omezení některé schopnosti či omezení schopnosti vykonávat výdělečnou činnost či omezení něčeho jiného.

[12] Omezení schopnosti pohyblivosti pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením v tomto rozsahu prokázáno nebylo, omezení schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v určitém rozsahu (procentní pokles) je pak rozhodnou skutečností pro případné přiznání nároku na invalidní důchod, nikoliv pro průkaz osoby se zdravotním postižením.

[13] Žalovaný nesdílel názor žalobce, že jsou v jeho případě splněny podmínky pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označených symbolem „ZTP“, a že by měly být zjištěny takové kompetence v oblasti pohyblivosti, které by svědčily pro těžké funkční postižení.

[14] Žalovaný byl na základě výše uvedeného přesvědčen, že shromáždil zákonem stanovené podklady pro rozhodnutí, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, že žalobou napadené rozhodnutí má oporu ve spise a není s ním v rozporu, že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, a že rozhodnutí má náležitosti v souladu se správním řádem, a proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

[15] Dne 5. 10. 2016 zaslal žalobce soudu zprávu ortopeda ze dne 21. 9. 2016. Dne 21. 10. 2016 zaslal žalobce soudu zprávu neurologa ze dne 12. 10. 2016.

[16] Žalovaný zaslal soudu dne 28. 2. 2017 v rámci doplnění vyjádření žalovaného k žalobě dopis předsedkyně rozkladové komise ministryně práce a sociálních věcí ze dne 15. 2. 2017, podle kterého nebyl shledán žádný rozpor s právními předpisy u přezkoumávaných rozhodnutí.

[17] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále

„s. ř. s.“). Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 s. ř. s.).

[18] Soud ve vztahu k žalobním námitkám ze správního spisu zjistil, že dne 20. 1. 2016 žalobce podal žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Na základě žádosti úřadu práce Okresní správa sociálního zabezpečení Přerov vydala dne 22. 3. 2016 posudek o zdravotním stavu žalobce s posudkovým závěrem, že nejde o osobu se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. a nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle § 9 odst. 3 citovaného zákona.

[19] Dne 11. 4. 2016 úřad práce žádost žalobce o průkaz osoby se zdravotním postižením ode dne 1. 1. 2016 zamítl s odkazem na citovaný posudek.

[20] V odvolání žalobce namítal, že jeho stav je dlouhodobě nepříznivý, chůze je pouze o berlích, žalobce má bolesti levého ramenního kloubu a výhledově je plánovaná operace levého kolene pro přetrvávající bolesti. Při jednání dne 20. 4. 2016 žalobce úřadu práce osobně doložil lékařskou zprávu MUDr. J. L. ze dne 21. 3. 2016 (ortopedická klinika Fakultní nemocnice Olomouc) a dále doložil komplexní zprávu z léčebné rehabilitace od Mgr. R. J..

[21] Podle posudku PK MPSV ze dne 13. 7. 2016 nejde u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který lze považovat za stav podstatně omezující pohyblivost a orientaci pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Nebylo zjištěno významné postižení funkce končetin. Skutečnost, že je zvažována operace levého kolena pro přetrvávající subjektivně udávané bolesti, není posudkově významná.

[22] Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na § 34 odst. 1 až 4 zákona č. 329/2011 Sb., posudek PK MPSV a posudek okresní správy sociálního zabezpečení a zdůraznil, že posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou a správní orgán k němu nemá potřebné odborné kompetence, proto požádal PK MPSV o vypracování posudku. Komise podala posudek v řádném složení za účasti ortopeda. Žalobce byl jednání komise přítomen. Žalovaný vypsál podklady, ze kterých posudek vycházel. Žalovaný nezpochybnil zdravotní postižení žalobce, která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu v posudku PK MPSV a v popisu zdravotního stavu vycházejícího z doložených lékařských zpráv ze zdravotnické dokumentace. Žalobce je sledován zejména pro artrózu, bolestivost levého ramena, bolestivost páteře atd. Při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace se pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí zdravotní stav a funkční schopnosti osoby, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a zda jde o podstatné omezení schopností pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Zdravotní stavy podstatně omezující schopnosti pohyblivosti a orientace stanoví příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Pokud zdravotní stav způsobující podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace není v této příloze uveden, hodnotí se, kterému ze zdravotních stavů v ní uvedených

funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné. Funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševních schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace, přičemž tyto funkční schopnosti se porovnávají se schopnostmi stejně staré osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek. Vychází se z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace. Výsledek posouzení zdravotního stavu a jejího funkčního dopadu na schopnost pohyblivosti a orientaci je tak zásadním důkazem pro posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Podle posudku PK MPSV v Ostravě u žalobce nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a zdravotní stav žalobce neodpovídá postižením uvedených v odstavcích 1, 2 ani 3 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. ve smyslu citované vyhlášky. Ani tento zdravotní stav neodůvodňuje hodnocení jako podstatně omezujícího schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni středně těžkého, těžkého, zvláště těžkého nebo úplného funkčního postižení pohyblivosti a orientace. Žalobce nesplňuje nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symboly „TP“, „ZTP“ či „ZTP/P“.

[23] Zdravotní stav posuzují a vypracování posudku provádějí odborní posudkoví lékaři na základě všech dostupných lékařských zpráv a nálezů. Žalovaný neposuzuje věcnou správnost posudku, nevyjadřuje se k jednotlivým lékařským nálezům a nezjišťuje rozpory mezi nimi. Přezkumná činnost se omezuje na přezkum úplnosti a přesvědčivosti posudku.

[24] Žalovaný vyhodnotil, že posudek posudkové komise vypracovaný v případě žalobce lze považovat za úplný, protože posudková komise se vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi. Posudek je i přesvědčivý, protože posudková komise řádně zdůvodnila posudkové závěry, které přesně formulovala. Tímto posudkem bylo přesvědčivě prokázáno, že žalobce nesplňuje podmínky pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Posouzení zdravotního stavu nezávisí na volné úvaze okresní správy sociálního zabezpečení nebo žalovaného a musí odpovídat stanoveným posudkovým kritériím podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.

[25] Posudkový závěr okresní správy sociálního zabezpečení i PK MPSV vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly posouzeny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v příslušných právních předpisech, a byly postačující pro posudkový závěr. V daném případě bylo prokázáno, že žalobce je schopen pohybovat se, je plně orientován, a to v návaznosti na zákonem dané zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalovaný vypsál, jaké podmínky je třeba splnit pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem znaků „TP“, „ZTP“ a „ZTP/P“. Těmto kritériím postižení žalobce neodpovídá.

[26] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[27] Podle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.*

[28] Podle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "TP" (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.*

[29] Podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "ZTP" (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*

[30] Podle § 34 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "ZTP/P" (průkaz ZTP/P) má osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.*

[31] Podle § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. *za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.*

[32] Podle § 2b vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.*

[33] Podle bodu 1 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. *za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:*

- a) *ztráta úchopové schopnosti nebo podstatné omezení funkce horní končetiny,*
- b) *anatomická ztráta několika prstů nohou nebo ztráta nohy v nártu a výše až po bérce včetně,*
- c) *podstatné omezení funkce dolní končetiny,*
- d) *středně těžké omezení funkce dvou končetin,*
- e) *zkrácení dolní končetiny přesahující 5 cm,*
- f) *postižení pánve s poruchou pánevního prstence a závažnou neurologickou symptomatologií,*
- g) *postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře,*
- h) *stavy spojené s často se opakujícími poruchami vědomí nebo závrativými stavy,*
- i) *omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích,*
- j) *psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně vysoce funkčního typu autismu,*
- k) *neurodegenerativní postižení s pohybovou chudostí, poruchou posturální stability, slabostí dvou končetin a podstatným snížením dosahu chůze.*

[34] Z § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. vyplývá, že podmínkou pro přiznání průkazu se zdravotním postižením je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a současně musí jít o zdravotní stav, definovaný v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb.

[35] V případě žalobce se shodly posudkové orgány (posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení dne 22. 3. 2016 a PK MPSV dne 13. 7. 2016 – k datu 11. 4. 2016 – tj. k datu vydání rozhodnutí úřadu práce), že u něj nejde ode dne 1. 1. 2016 do dne 11. 4. 2016 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. To vysvětlil žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí. Žádost žalobce podal dne 20. 1. 2016. Podle posudku PK MPSV artróza levého kolene byla zjištěna v únoru 2015, stav po artroskopii byl od června 2015, bolestivý syndrom páteře bez známek kořenového útlaku od září 2015.

[36] Současně se oba posudkové orgány shodly, že u žalobce nejde o zdravotní stav omezující pohyblivost a orientaci pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. PK MPSV stanovila dle zdravotnické dokumentace žalobci tyto diagnózy: artrózu levého kolenního kloubu I. stupně, bolestivost levého

ramene, bolestivý syndrom krční a bederní páteře bez známek kořenového útlaku dle CT v září 2015, EMG levostranných končetin v normě; porucha přizpůsobení s úzkostnou depresivní symptomatologií (obtížná finanční situace).

[37] PK MPSV vyhodnotila stanovené diagnózy žalobce jako neodpovídající postižením uvedeným v bodě 1 a násl. přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Při porovnání vypsání diagnóz se zněním bodu 1 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Podle soudu nelze nic upřít přesvědčivosti posudku PK MPSV.

[38] Při rozhodování o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek schopnosti pohyblivosti a orientace žadatele. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Podle zdejšího soudu jsou požadavky na posudky o schopnosti pohyblivosti a orientace ve věcech nároků na průkaz osoby se zdravotním postižením obdobné jako na posudky ve věcech příspěvků na péči (u těch srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009 – 59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009 – 104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 – 53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013 – 22).

[39] V souzené věci si nemohl žalovaný učinit úsudek ve věci sám, ale byl povinen v souladu s § 24 (úřad práce pak podle § 34 odst. 3) zákona č. 329/2011 Sb. vyžádat si odborný posudek, který pak hodnotil z hlediska jeho úplnosti, aktuálnosti, vnitřní bezrozpornosti, přesvědčivosti a odbornosti. Tímto způsobem žalovaný zjišťoval skutkový stav věci a potažmo stav právní.

[40] Těmto posudkovým kritériím posudek PK MPSV v Ostravě ze dne

13. 7. 2016 i napadené rozhodnutí žalovaného dostály. Zdravotní stav žalobce nepředstavoval podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace ani těžší omezení. Tvrzení žalobce ani provedené dokazování, založené na lékařských zprávách, posudkový závěr PK MPSV v Ostravě nevyvrátily. Naopak, provedeným dokazováním bylo osvědčeno, že žalobce nemá podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, které zákon požaduje pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivity a přesvědčivosti obstál.

[41] Odborní specializovaní a posudkoví lékaři provádějí posouzení závislosti podle lékařských pravidel (*lege artis*) a současně aplikací relevantních právních předpisů na zjištěný skutkový stav, a to včetně výkladu neurčitých právních pojmů (podřazením skutkového stavu pod tyto pojmy a jejich následnou interpretací) a užitím správního uvážení v mezích zákona a právních zásad. Podle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, musí správní orgány přihlížet ke všem okolnostem daného případu. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán *pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci*. Všechny zjištěné skutečnosti je třeba vykládat v jejich souvislostech. V posuzovaném případě na základě kusých námitek žalobce soud neshledal porušení těchto pravidel.

[42] V souzené věci šlo o případ hraničního posuzování věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. 6 Ads 45/2013 - 25).

[43] K návrhům na dokazování a lékařským zprávám doloženým k žalobě a v průběhu soudního řízení správní soud konstatuje, že přezkoumání napadených rozhodnutí a postupu jejich vydání předcházejících probíhá v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. podle stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 10. 8. 2016. Lékařské zprávy, které se týkají zdravotního stavu žalobce po tomto datu, tedy nemohou být zohledněny. Lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce před datem 10. 8. 2016 byly zohledněny v posouzení PK MPSV a žalobce nenamítal neúplnost posudku PK MPSV.

[44] Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s., protože neměl ve věci úspěch, a úspěšný žalovaný nemá na náhradu nákladů řízení nárok podle § 60 odst. 2 s. ř. s., protože jde o věc sociální péče.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 31. srpna 2017

Za správnost vyhotovení:
V. K.

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně